

دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده برق و کامپیوتر

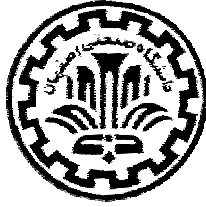
ساخت ترکیب کننده‌ی توان میکروویو از گونه‌ی فضایی در باند فرکانسی X

پایان نامه کارشناسی ارشد مهندسی برق - مخابرات (میدان)

مرتضی احمدزاده

استاد راهنما

جناب دکتر رضا صفیان

دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده برق و کامپیوتر

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته مهندسی برق - مخابرات آقای مرتضی احمدزاده
تحت عنوان

ساخت ترکیب کننده ی توان مایکروویو از گونه ی فضایی در باند فرکانسی X

در تاریخ 92/10/14 توسط کمیته ی تخصصی زیر مورد بررسی و تصویب نهایی قرار گرفت.

دکتر رضا صفیان

1- استاد راهنمای پایان نامه

مهندس غلامرضا عسکری

2- استاد مشاور پایان نامه

دکتر ابوالقاسم زیدآبادی نژاد

3- استاد داور

دکتر محمد علی خسروی فرد

سرپرست تحصیلات تکمیلی دانشکده

تقدیم به

پدرم،

که عالمانه به من آموخت

تا چگونه در عرصه زندگی، ایستادگی را تجربه نمایم.

و مادرم،

دریای بی کران فداکاری و عشق

که وجودم برایش همه رنج بود و وجودش برایم همه مهر.

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات،
ابتکارات و نوآوری‌های ناشی از تحقیق موضوع
این پایان‌نامه (رساله) متعلق به دانشگاه صنعتی
اصفهان است.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
هفت	فهرست مطالب
1	چکیده
	فصل اول: مقدمه
2	1-1 توان بالا و پهن باند میکروویو
4	1-1-1 لامپ‌های میکروویو
5	2-1-1 تقویت کننده‌ی توان حالت جامد
7	2-1 مکانیزم‌های مختلف ترکیب توان
9	1-2-1 ترکیب توان به صورت چند مرحله‌ای
9	1-2-1 الف ترکیب کننده‌های سری
10	1-2-1 ب ترکیب کننده‌های یک پارچه
12	2-2-1 ترکیب توان به صورت چندراهه
17	3-2-1 ترکیب توان به صورت فضایی
19	3-1 ساختار پایان نامه
	فصل دوم: تعریف‌ها و پارامترهای ترکیب کننده‌های توان
20	1-2 واژگان پر کاربرد در ترکیب کننده‌های توان / معیارهای ارزیابی
20	1-1-2 بهره‌ی ترکیب
21	2-1-2 تلف بازگشتی
22	3-1-2 تلف عبوری
23	4-1-2 تلف جداسازی
23	5-1-2 تنزل هم‌گون
	فصل سوم: طراحی ساختار ترکیب کننده‌ی موج‌بری فضایی
24	1-3 تحلیل کلی ساختارهای ترکیب کننده توان
27	2-3 روشهای طراحی ساختارهای مختلف ترکیب کننده
27	3-3 یک خاصیت مهم ماتریس پراکنندگی
30	4-3 ترکیب کننده‌ی موج‌بری کواکسیال با پهنای باند وسیع در باند X
30	1-4-3 تئوری عملکرد ساختار ترکیب کننده
34	2-4-3 طراحی ساختار ترکیب کننده
38	3-4-3 نتایج شبیه سازی
40	5-3 ترکیب کننده‌ی موج‌بری کواکسیال با پهنای باند وسیع در باند L
42	1-5-3 نتایج شبیه سازی
45	6-3 ترکیب کننده‌ی موج‌بری کواکسیال باند باریک در باند X
45	1-6-3 طراحی ساختار ترکیب کننده

49.....	نتایج شبیه سازی	2-6-3
51.....	ترکیب کننده‌ی فضایی هشت‌راهه با موج‌بری شعاعی	7-3
52.....	طراحی ساختار ترکیب‌کننده	1-7-3
59.....	نتایج شبیه سازی	2-7-3
62.....	ترکیب کننده‌ی فضایی چهارراهه با موج‌بری شعاعی	8-3
63.....	نتایج شبیه سازی	1-8-3
65.....	ترکیب کننده‌ی فضایی چهارراهه با موج‌بری مستطیلی	9-3
65.....	طراحی ساختار ترکیب‌کننده	1-9-3
75.....	محاسبه ولتاژ شکست و حداکثر توان قابل تحمل	2-9-3
77.....	نتایج شبیه سازی	3-9-3
80.....	تحلیل هم‌زمان ترکیب و تقسیم‌کننده فضایی با موج‌بر مستطیلی	10-3
81.....	نتایج شبیه سازی	1-10-3

فصل چهارم: نتیجه‌گیری و پیشنهادات

83.....	نتیجه‌گیری	1-4
84.....	پیشنهادات	2-4
85.....	مراجع	

چکیده

تقویت کننده‌های قدرت پهن باند مایکروویو یکی از قسمت های بسیار مهم سیستم های دفاعی و مخابراتی است. توان و بازدهی بالا، پهن باند، مشخصه خطی عالی، نویز پایین و طول عمر از مهم ترین مسائل در طراحی تقویت کننده ها به شمار می رود. قطعات حالت جامد و لامپ های خلأ برای فراهم نمودن این مشخصات دارای محدودیت هایی هستند. با استفاده از ترکیب فضایی توان می توان بر این محدودیت ها غلبه کرد. ترکیب فضایی بر خلاف ترکیب متداول مداری که دارای محدودیت های بازدهی، پهنای باند و انتقال حرارت می باشد، روشی برای ترکیب همدوس توان چندین قطعه حالت جامد با استفاده از فضای آزاد در درون یک ساختار موج بری می باشد. در فصل اول این پروژه ابتدا به بیان کاربردهای فناوری مایکروویو و موج میلی متری در زمینه های تجاری و نیز نظامی می پردازیم و سپس ویژگی های قطعات حالت جامد و لامپ های خلأ و نیز نواحی کاری آنها را مورد بررسی قرار می دهیم و در نهایت به بررسی انواع روش های ترکیب توان و مشخصات آن ها خواهیم پرداخت. در فصل دوم تعریف ها و پارامترهایی که در ترکیب کننده های توان برای ارزیابی به کار می روند ارائه خواهد شد و سپس در فصل سوم ابتدا به تحلیلی کلی درباره ترکیب کننده های توان می پردازیم و طراحی های مختلف ترکیب کننده های توان مایکروویو از گونه ی موج بری و با توان بالا را مورد بررسی قرار می دهیم، و بعد از آن به بررسی و مراحل نحوه ساخت بهترین ترکیب کننده از نظر پهنای باند می پردازیم و در نهایت در فصل چهارم جمع بندی و نتیجه گیری می نماییم.

کلمات کلیدی: 1- ترکیب کننده ی فضایی 2- پهنای باند 3- ترکیب کننده ی توان 4- موج بر شعاعی و مستطیلی

فصل اول

مقدمه

1-1 توان بالا و پهن باند مایکروویو

تقویت کننده‌های با توان خروجی بالا و پهن باند در محدوده فرکانس‌های مایکروویو و موج میلی‌متری یکی از قسمت‌های بسیار مهم و ضروری دستگاه‌های مورد استفاده در سیستم‌های دفاعی و مخابراتی است. استفاده از این محدوده فرکانسی دارای مزایا و معایبی است. با افزایش فرکانس، طول موج کوتاه‌تر می‌شود، بنابراین امکان استفاده از اجزای کوچک‌تر و سبک‌تر را فراهم می‌کند که در کاربردهای نظامی و فضایی به خاطر وزن کم‌تر، هزینه کم‌تر و... حائز اهمیت است و نیز پهنای باند نیز زیادتر می‌شود که توانایی انتقال داده را زیاد می‌کند. همچنین تضعیف اتمسفر در این محدوده فرکانسی (مایکروویو و موج میلی‌متری) در مقایسه با طول‌موج‌های مادون قرمز و نور¹ کم‌تر است بنابراین در رادارها و دوربین‌هایی که می‌خواهند در ابر، دود و مه نفوذ کنند می‌توان از آن‌ها استفاده کرد. ضمن آن‌که با افزایش فرکانس و در نتیجه کوچک شدن طول موج و کوچک شدن قطعات، انتقال حرارت در آن‌ها مشکل می‌شود و عناصر پارازیتی نیز مهم می‌شوند.

---

¹ Infrared and optical

فناوری مایکروویو و موج میلی متری در زمینه های تجاری و نیز نظامی دارای کاربردهای بسیار زیادی است از جمله در سیستم های مخابرات شخصی²، شبکه بی سیم محلی³، سیستم های مخابرات ماهواره ای، سنجش از راه دور⁴ و نیز در جستجوگر موشک⁵، رادار، جنگ الکترونیک، تصویربرداری موج میلی متری⁶، پارازیت اندازه ها⁷ و... کاربرد دارد. از این رو یک سوال اساسی برای به دست آوردن یک سیگنال با توان بالا در فرکانس مایکروویو این است که چگونه می توان از یک منبع مایکروویو که سیگنال مایکروویو با توان پایین تولید می کند، سیگنال با توان بالا به دست آورد.

دو روش عمده ی موجود برای تقویت سیگنال های مایکروویو عبارت اند از:

- لامپ های مایکروویو⁸
- تقویت کننده ی توان حالت جامد⁹

هریک از دو روش بالا دارای مزایا و معایبی می باشند که هر کدام را برای کاربرد خاصی مناسب می سازد، که در ادامه به طور اجمالی به بررسی این دو روش و انواع آنها می پردازیم.

---

² Personal communication systems

³ Indoor-wireless local area network

⁴ Remote sensing

⁵ Missile seeker

⁶ Millimeter wave imaging

⁷ Jammers

⁸ Microwave Tubes

⁹ Solid state power amplifier (SSPA)

1-1-1 لامپ‌های میکروویو

اولین منبع عملی واقعی میکروویو لامپ مگنترون¹⁰ بود که در دهه 1930 در انگلیس ساخته شد و سپس از آن در ساخت و توسعه سیستم رادار در خلال جنگ جهانی دوم استفاده شد. انواع بسیار متعددی از شکل لامپ‌ها در کنار مفاهیم مختلفی که بر اساس آن عملکرد لامپ بنا گذاشته شده است، وجود دارند اما تمامی لامپ‌ها جنبه‌های مشترک متعددی دارند، از جمله اینکه در تمامی لامپ‌ها بر هم کنش یک اشعه با یک میدان مغناطیسی در داخل روکش خلا شیشه‌ای یا فلزی را داریم. بنابراین می‌بایست به طریقی انرژی RF در خارج این روکش به آن تزویج شود، این کار معمولاً با پنجره‌های سطحی یا حلقه‌ها و پروب‌های تزویجی هم محور انجام می‌گیرد. لامپ‌های میکروویو انواع مختلفی دارند که از آن جمله می‌توان از لامپ مگنترون، لامپ کلاسترون¹¹ و لامپ موج متحرک¹² نام برد. برخی از لامپ‌های میکروویو فقط عمل تقویت را انجام می‌دهند مانند لامپ موج متحرک و کلاسترون، و برخی دیگر مانند مگنترون، عمل تولید و تقویت سیگنال را هم‌زمان انجام می‌دهند [1].

ویژگی های لامپ های میکروویو :

- توان خروجی بسیار بالا (در حدود چندصد کیلووات یا مگاوات)
- هزینه‌ی ساخت بسیار بالا
- عمر مفید پایین
- بزرگ و سنگین
- مستعد از کار افتادن ناشی از خرابی یک قسمت
- نویزپذیری بیشتر نسبت به قطعات حالت جامد
- نبود امکان مجتمع شدن و تولید انبوه با الکترونیک قطعات حالت جامد

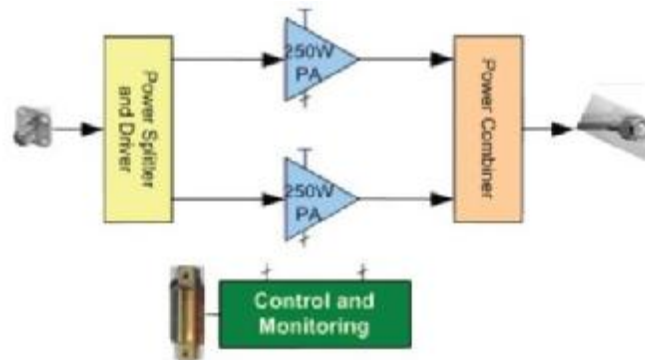
¹⁰ Magnetron

¹¹ Klystron

¹² Traveling-wave tube

2-1-1 تقویت کننده‌ی توان حالت جامد

اساس کار تقویت کننده‌ی توان حالت جامد همان گونه که در شکل 1-1 نشان داده شده است به این صورت می‌باشد که در ابتدا سیگنال خارج شده از منبع مایکروویو که یک سیگنال مایکروویو با توان پایین می‌باشد، توسط یک تقسیم کننده‌ی توان به چند شاخه تقسیم می‌شود، سپس هر کدام از این شاخه‌ها توسط یک تقویت کننده‌ی ترانزیستوری تقویت می‌شود و در نهایت توان همه‌ی شاخه‌ها توسط ترکیب کننده‌ی توان با هم جمع می‌شود. در واقع تقویت یک سیگنال مایکروویو با تقویت کننده‌های ترانزیستوری بسیار ساده و کم‌هزینه است ولی مشکل این جاست که توان خروجی این تقویت کننده‌ها نمی‌تواند بسیار زیاد باشد. بنابراین در سیستم تقویت کننده‌ی توان حالت جامد، ابتدا توانی که توسط یک منبع مایکروویو تولید شده (و بسیار کم است) توسط یک تقویت کننده‌ی اولیه تقویت می‌شود، سپس این سیگنال به چند شاخه (مثلاً 8 شاخه) تقسیم می‌گردد و هر شاخه جداگانه تقویت می‌شود. حال توان‌های خروجی این شاخه‌ها توسط ترکیب کننده‌ی توان با هم جمع می‌گردند تا توان مورد نیاز به دست آید.

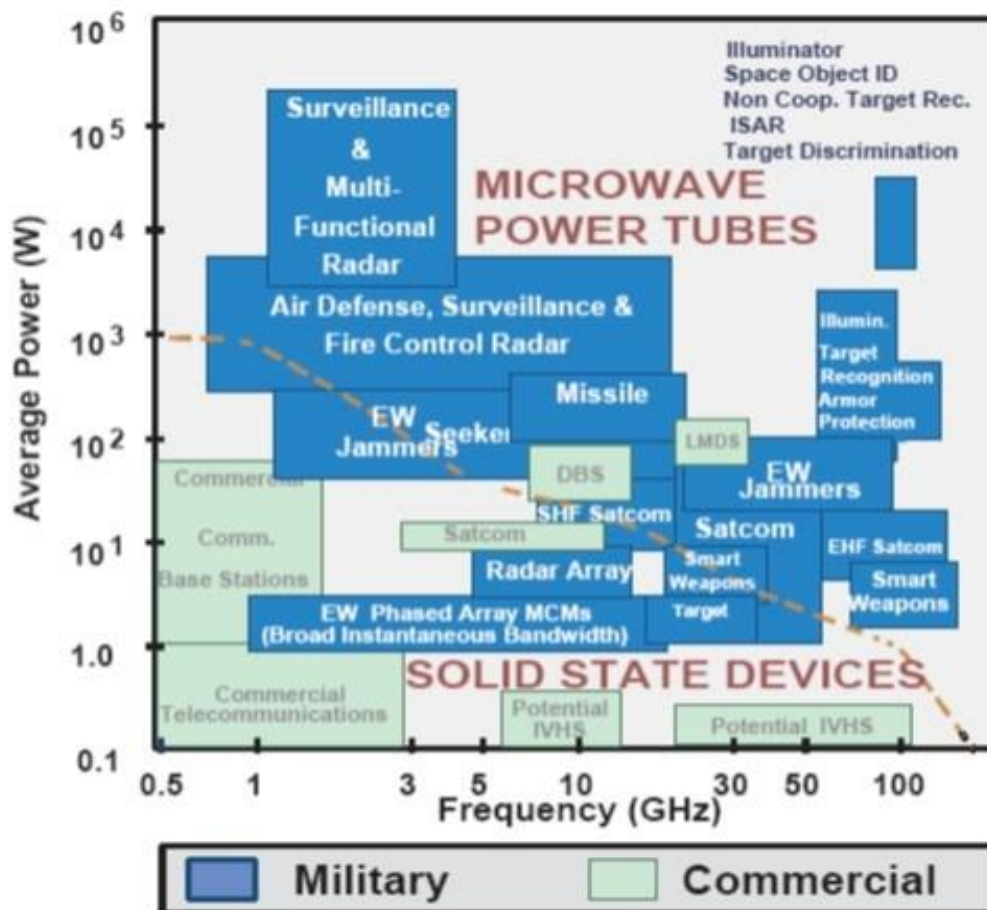

شکل 1-1 تقویت کننده‌ی توان حالت جامد (SSPA) [2]

ویژگی های تقویت کننده‌ی توان حالت جامد:

- توان خروجی نسبتاً پایین
- هزینه‌ی ساخت کم
- کوچک و کم وزن
- نیاز به منبع تغذیه با ولتاژ کم
- امکان تولید انبوه با استفاده از تکنولوژی مدارهای مجتمع مدرن

نواحی کاری قطعات فرکانس‌های رادیویی (لامپ‌های مایکروویو و قطعات حالت جامد) و نیز کاربردهای فرکانس‌های مایکروویو و موج میلی‌متری در شکل 2-1 نشان داده شده است.

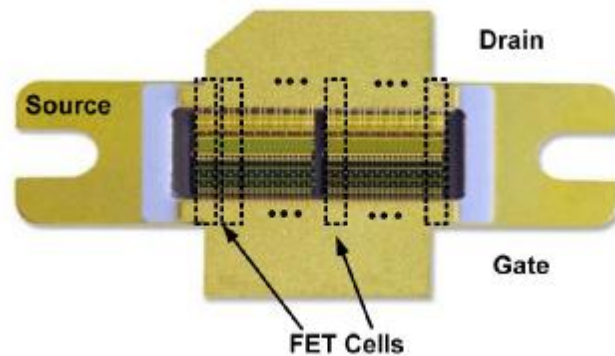
شکل 2-1 نواحی کاری قطعات فرکانس‌رادیویی و کاربردهای آنها [3]

2-1 مکانیزم‌های مختلف ترکیب توان

در حالت کلی تمام روش‌های ترکیب توان را می‌توان به دو دسته اصلی تقسیم نمود [4]:

- ترکیب توان در سطح قطعه¹³
- ترکیب توان در سطح مداری¹⁴

در روش ترکیب توان در سطح دستگاه، یک گروه از قطعه‌های فعال در منطقه‌ای کوچک در مقایسه با طول موج (برای مثال در یک پیکربندی موازی) قرار گرفته‌اند. ترکیب توان در سطح قطعه به طور کلی توسط تعداد قطعه‌هایی که می‌توانند به طور موثر باهم ترکیب شوند، محدود می‌شود. شکل 1-3 ترکیب توان در سطح قطعه را در یک ترانزیستور توان نشان می‌دهد. همان‌گونه که مشاهده می‌شود 16 سلول *FET* در یک پیکربندی موازی با هم ترکیب می‌شوند.

شکل 1-3 ترکیب توان در سطح دستگاه در تراشه ترانزیستور توان

در روش دوم یا همان ترکیب توان در سطح مداری، دستگاه‌ها را می‌توان توسط انواع مختلفی از روش‌های ترکیب، مانند ترکیب کننده ویلکینسون¹⁵ باهم ترکیب کرد. اگر چه تعداد پورت‌های ترکیب در سطح مداری محدود است، اما با انتخاب استراتژی مناسب توان خروجی بالاتر قابل دستیابی است.

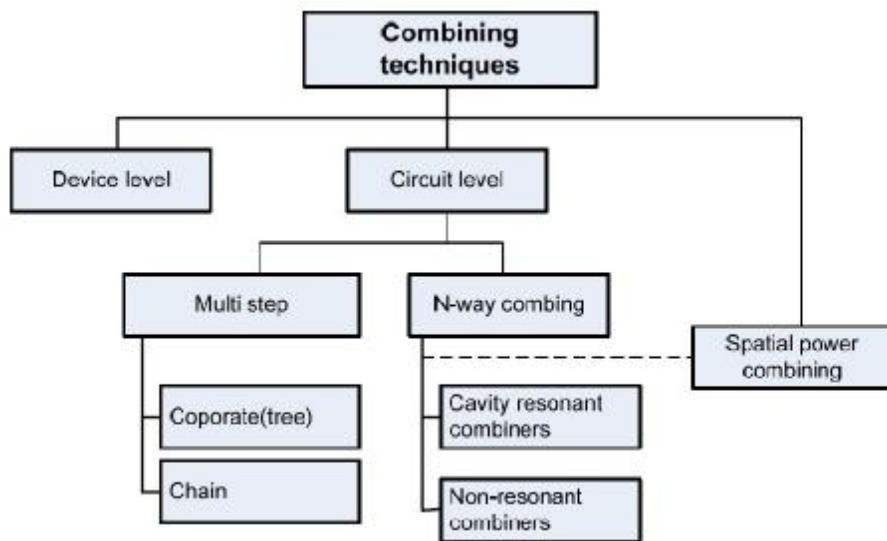
¹³ Device-level combining

¹⁴ Circuit-level combining

¹⁵ Wilkinson combiner

روش ترکیب توان به صورت مداری به دو دسته کلی تقسیم می شود: روشی که در آن خروجی N دستگاه در یک مرحله با هم ترکیب می شوند و به ساختار طراحی شده مبتنی بر این روش، ساختار ترکیب چندراهه¹⁶ گفته می شود. روش دوم ترکیب توان ساده تر می باشد و به طور گسترده تری مورد استفاده قرار می گیرد، در این روش بر خلاف روش قبل، سیگنال ها مرحله به مرحله با هم جمع می شوند، که این روش خود نیز به دو دسته ی ساختارهای ترکیب درختی (یا یک پارچه)¹⁷ و زنجیری (یا سری)¹⁸ تقسیم می شود [4].

در روش ترکیب توان در سطح مداری، خروجی N تقویت کننده ها در یک محیط مانند مایکرواستریپ، کواکسیال و یا موج بر با هم ترکیب می شوند. در روش دیگر، که به عنوان ترکیب توان فضایی¹⁹ شناخته شده، خروجی تقویت کننده ها در فضا با هم ترکیب می شوند. هر چند این روش را می توان در گروه ترکیب توان چندراهه جای داد. ترکیب کننده های چندراهه خود به دو زیردسته ی ساختارهای کاواکی²⁰ (رزونانسی) و غیررزونانسی²¹ تقسیم می شوند. شکل 4-1 روش های مختلف ترکیب توان را در یک نمودار ساده نشان می دهد.

شکل 4-1 نمودار طبقه بندی شده روش های مختلف ترکیب توان [4]

¹⁶ N-way combining structures

¹⁷ Tree (corporate) combining structures

¹⁸ Chain (serial) combining structures

¹⁹ Spatial power combining

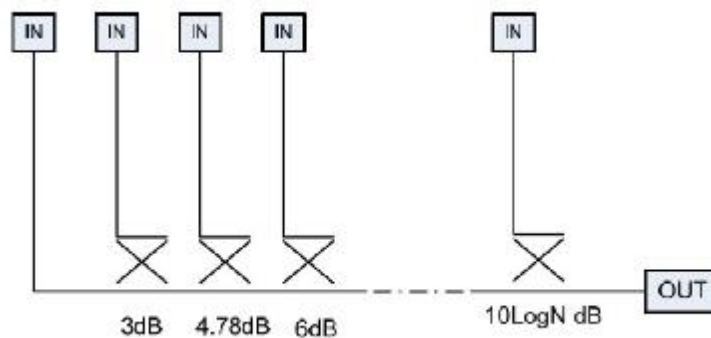
²⁰ Cavity combining structures

²¹ Non-resonant combining structures

1-2-1 ترکیب توان به صورت چند مرحله‌ای

1-2-1-الف ترکیب‌کننده‌های سری

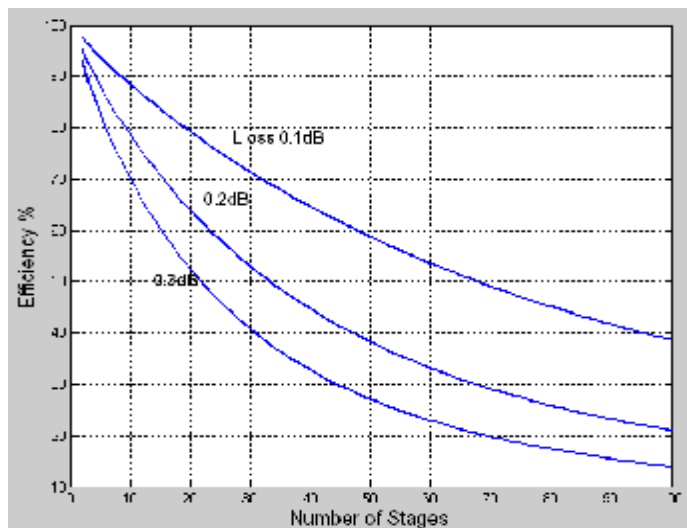
یک ترکیب‌کننده زنجیری یا سری در شکل 1-5 نشان داده شده است. در این ساختار یک خط اصلی انتقال توان وجود دارد و در هر مرحله توان تولیدی نوسان‌سازها به آن اضافه می‌شود. در واقع اگر تعداد طبقه‌ها یا تعداد ورودی‌ها N باشد، در هر مرحله $1/N$ توان خروجی توسط کوپلر موجود در هر طبقه به خط اصلی اضافه می‌شود. در خروجی طبقه‌ی دوم، توان 2 برابر، در خروجی طبقه‌ی سوم، توان 3 برابر و به همین ترتیب توان زیاد می‌شود. بنابراین ضریب کوپلاژ مورد نیاز برای هر طبقه مطابق شکل 1-5، برابر با $10 \log(N)$ بر حسب دسی‌بل می‌باشد (کوپلر اگر به عنوان مقسم توان استفاده شود، بر حسب ضریب کوپلاژش، توان ورودی را به دو قسمت مساوی یا نامساوی تقسیم می‌کند. وقتی به عنوان ترکیب‌کننده استفاده شود، نقش ورودی و خروجی در آن عوض می‌شود). یکی از مزیت‌های پی‌کر بندی زنجیره‌ای این است که به سادگی یک مرحله دیگر با اتصال منبع جدید به خط بعد از مرحله N ام از طریق یک کوپلر با ضریب کوپلاژ $10 \log(N+1)$ ، می‌تواند اضافه شود. روش ترکیب زنجیره‌ای غیردوتایی می‌باشد و در اصل هر تعداد که لازم باشد می‌تواند ترکیب شود. تلفات در کوپلرها، راندمان و پهنای باند قابل دسترسی در این روش را کاهش می‌دهد. همچنین ساخت کوپلر با ضریب کوپلاژ بالا وقتی که تعداد زیادی دستگاه باید ترکیب شود، مشکل می‌باشد.

شکل 1-5 ساختار یک ترکیب‌کننده زنجیری [4]

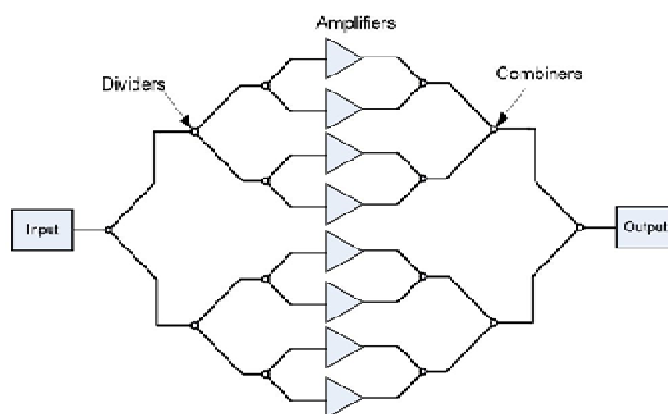
در شکل 6-1 راندمان ترکیب برای ساختار ترکیب کننده زنجیری بر حسب تعداد دستگاه‌ها نشان داده شده است. تلفات بر حسب دسی بل به تلفات هر خط توان در هر مرحله کوپلاژ اشاره دارد. کاملاً مشخص است که راندمان ترکیب با افزایش تعداد دستگاه‌ها به شدت کاهش می‌یابد.

شکل 6-1 راندمان ترکیب برای یک ساختار ترکیب کننده زنجیری [4]

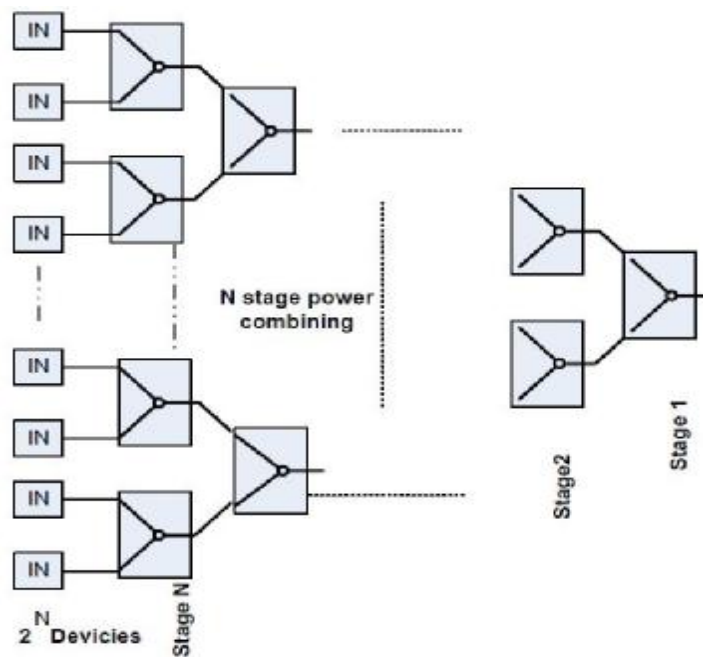
1-2-1-ب ترکیب کننده‌های یک پارچه

نوع دیگری از ترکیب کننده‌های مداری، ترکیب کننده یک پارچه یا دوتایی می‌باشد. طرح معمول ترکیب کننده‌های یک پارچه در شکل 7-1 نشان داده شده است.

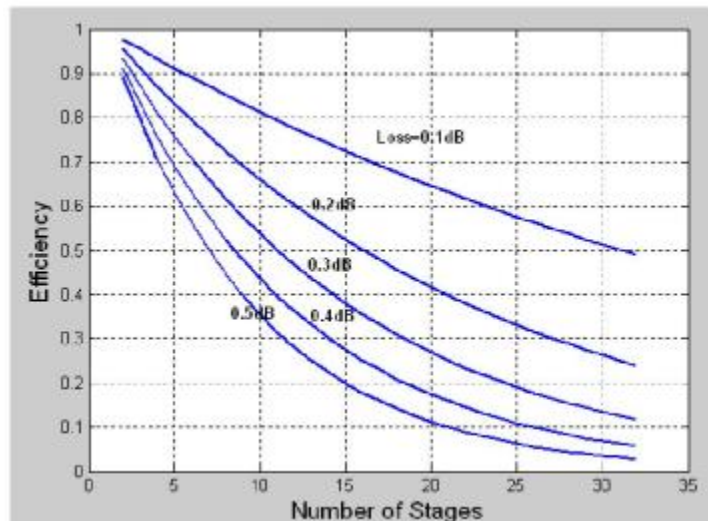
شکل 7-1 ساختار ترکیب کننده یک پارچه [4]

توان به صورت هم فاز توسط تعداد زیادی دستگاه‌های مجزا اضافه می‌گردد. همان‌طور که در شکل 8-1 نشان داده شده است، خروجی از مدارهای مختلف پشت سر هم با استفاده از جمع‌کننده دو-راهه همچون ترکیب‌کننده ویلکینسون، با هم ترکیب می‌شوند. در این روش در هر مرحله دو به دو توان‌ها جمع می‌شوند. در این حالت تعداد کل سازه‌های ورودی 2^N است که N تعداد طبقه‌های ترکیب توان است. در حالت ایده‌آل که تلف به ازای هر طبقه صفر است، کل توان ورودی در خروجی به دست می‌آید ولی در حالت واقعی، به خاطر تلفات هر طبقه، هرچه تعداد طبقات بیشتر شود، بهره کم‌تر می‌شود و بنابراین این روش برای ترکیب‌های توان بالا زیاد مناسب نیست.

شکل 8-1 ترکیب یک پارچه (دوتایی) 2^N راهه [4]

همان‌طور که در شکل 9-1 نیز مشاهده می‌شود، تلفات ترکیب مداری با افزایش طبقات به طرز چشم‌گیری افزایش می‌یابد و در نتیجه توان خروجی کاهش پیدا می‌کند.

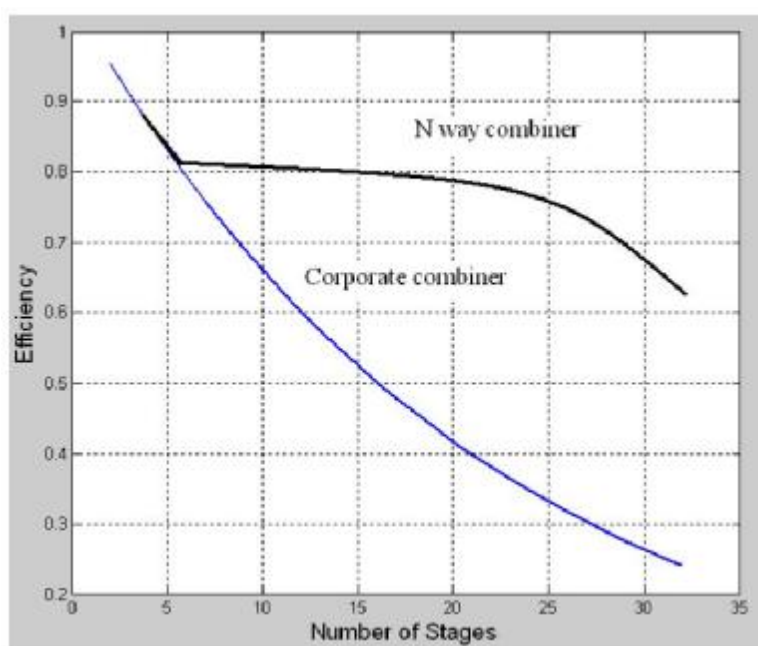
شکل 9-1 راندمان ترکیب برای یک ساختار ترکیب‌کننده یک‌پارچه ("Loss" نشان دهنده تلفات هر طبقه است) [4]

ساختارهای ترکیب زنجیری یا درختی می‌توانند در محیط‌های مختلفی همچون مایکرواستریپ، خط کوآکسیال یا موج‌بر تولید می‌گردند. انتخاب محیط انتقال به شدت بر اندازه و تلفات مداری تاثیر می‌گذارد. به طور کلی ساختارهای ساخته شده با مایکرواستریپ، کوچک‌تر و ساختارهای ساخته شده با موج‌بر کم‌تلف‌تر می‌باشند.

2-2-1 ترکیب توان به صورت چندراهه

در روش ترکیب مداری با ساختارهای چندراهه یا ساختارهای فضایی تلفات اندک می‌باشد زیرا توان در یک محیط الکتریکی کم تلفات و یا در فضای بدون تلفات ترکیب می‌شود. ساختارهای ترکیب چندراهه، توان N دستگاه ورودی را مستقیماً در یک مرحله و بدون نیاز به ادامه از طریق چند مرحله، با هم جمع می‌کند. این ویژگی امکان دستیابی به بهره ترکیب بالاتری را فراهم می‌کند زیرا لازم نمی‌باشد توان از چند مرحله ترکیب‌کننده عبور کند.

شکل 10-1 مقایسه‌ای را بین ترکیب‌کننده‌های مرسوم دوتایی و چندراهه نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود بر خلاف روش دوتایی که راندمان به میزان قابل توجهی به تعداد دستگاه‌ها وابستگی دارد، در روش چندراهه با افزایش دستگاه‌ها راندمان چندان تغییری نمی‌کند مگر در زمانی که تعداد دستگاه‌ها بسیار زیاد باشد.

شکل 10-1 مقایسه بین ترکیب‌کننده چندراهه و ترکیب‌کننده یک‌پارچه [4]

ساختارهای چندراهه خود به دو زیردسته‌ی ساختارهای کاواکی (رزونانسی) و غیررزونانسی تقسیم می‌شوند.

الف. ساختارهای ترکیب کاواکی

در این دسته از ترکیب‌کننده‌ها یک کاواک (بیشتر کاواک استوانه‌ای) وجود دارد که در فرکانس کار در حالت رزونانس است و سعی می‌شود تا مولفه‌های میدان در این کاواک با مولفه‌های میدان ناشی از پروب‌های ورودی و خروجی انتقال توان برابر شود (شکل 11-1). محیط کاواک می‌تواند کواکسیال یا موج‌بر باشد، اما در هر دوی آن‌ها N پورت ورودی یک کاواک منفرد را تحریک می‌کند.